

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXVII. ÉVFOLYAM,

8. SZÁM

1982. AUGUSZTUS

ÁRA: 150 FORINT

1982 AUG 26

KIELÉGÍTHETŐK AZ IGÉNYEK

A gyermekintézményekről — kapunyitás előtt

A fővárosban hét saját fenntartású óvodát és öt bölcsődét üzemeltet a Posta Szociális Hivatal. Ezekben a gyermekintézményekben 794, plusz a tanácsai óvodákban 105, a három szinten tanácsai kooperációjú bölcsődében 50, az 1980 szeptemberben átadott érdei üdülő jellegű óvodában pedig 100 kisgyereket tudnak kényelmesen elhelyezni.

A fenntartással kapcsolatos eredményekről és gondokról Varga Lajossal, a hivatal helyettes igazgatójával, valamint Somogyi Lászlónéval, a szociális ellátási osztály vezetőjével beszélgettünk, akik előljáróban örömdeteket közöltek. Azt ugyanis, hogy a gyermekintézmények létszámmellátottsága kielégítő, és az itt dolgozó óvónők bérhelyzete is — a vezérigazgatóság és a szakszervezet együttes segítségével — rendeződött az elmúlt évben. Jelenleg a tanácsai fenntartású gyermekintézményekben, hasonló munkakörben dolgozók jóvelmével a hivatal által adható bérek megegyeznek, illetve esetenként azt még meg is haladják. Örömdeteket, hogy az óvónők mintegy kétharmada felsőfokú végzettséggel rendelkezik. A pedagógusok helyzetének javítására — a szabadságok megállapítására vonatkozó új szabályok rugalmas alkalmazása végett — a hivatal kezdeményezte a gyermekintézmények működésének szakaszos, négy hétre szóló szüneteltetését. Ezt úgy oldották meg, hogy a gyermekek elhelyezésében fennakadás nélkül és érintett fenntartású szülőkre ez többletterhet nem ró.

A hét postás óvoda 627 férőhelyére gyakorlatilag mintegy 800 gyermek jut, mivel az igények a postánál is meghaladják a lehetőségeket. A kényszerű zsúfoltságot azonban az egészségügyi szabályok betartásáig ellensúlyozzák: nyolc — többségében kórházi

gyermekorvos ellenőrző rendszeresen a kicsik egészségi állapotát és higiéniai körülményeit. Ezenkívül két logopédus a tiszta beszédre oktatja őket, két tornatanár pedig kifejezetten gyermektestedzési gyakorlatokat végeztet velük.

Az egyéb szakszerű óvodai tanítási módszerekkel együtt vonatkozik ez az érdei óvodára is. Ez a teljesen korszerű, izlésesen berendezett épület több szempontból is nagyon kedvező a postás gyermekek ültetésére. Az egyik: a nagy — páncsolt is befogadó — épület park által körülvett óvoda szabad területén rendkívül sok mozgási lehetőség van a fővárosi gyermekintézmények ilyen szempontból hátrányos helyzetű kicsinyeinek. A másik nagy előny: amíg a budapesti óvodákat, bölcsődéket tatarozzák, karbantartják, a csoportok elhelyezése nem okoz gondot. Az egész évre előre megállapított ütemterv szerint igénybe vehető érdei óvoda így az egész esztendőben nyitva van: kéthetes turnusokban hétfő reggelként viszik, péntek esteként pedig hazaszállítják az apró nyaralókat.

Annak ellenére, hogy ez valamennyi évszakban a lehető legideálisabb a gyermekek számára, mégsem volt könnyű a kezdet. Mint minden újat, eleinte ezt is idegenkedéssel fogadták a szülők, akiknek elhelyezését azzal szerelte le a Szociális Hivatal, hogy csoportos látogatásokat szervezett nekik. Eredmény: miután a saját szemükkel is meggyőződhetek arról, hogy itt gyermekeik valóban paradicsomi állapotok között élnek, a szülők végül azt sajnálták, kár hogy maguk nem most járnak óvodába...

Az új felvételek kicsik odafigyelését pedig azt a módszert választotta a hivatal, hogy egy ideig naponta reggel

viszik, este hozzák őket, így barátkoztatva meg velük a más környezetet. Az épület eredeti homlokzati kiképzése miatt dominónak becézett érdei gyermekintézmény ma már olyan népszerű, hogy tavaly a szeptemberi postás óvodából is fogadtak 40, idén már 80, Debrecenből pedig 25 gyereket. Tervbe vették továbbá a tanácsai férőhelyes, valamint — augusztusban — a Zala úti 50 százalékosan a posta költség-hozzájárulásával épült óvoda „lakóinak” ültetését, sőt, még a bölcsődés nagycsoportok megnyaralását is. Amit a Verseny utcai bölcsődések például olyan hamar megszoktak, hogy ott alattásuk sem okozott gondot.

A felvételeit és az elhelyezést illetően megtudtuk, hogy — a kerületi tanácsokkal összhangban — ezt is mindig szervesen készíti elő a Szociális Hivatal. Az erőfeszítéseknek köszönhetően ezért minden postás szülő gyermeke elhelyezhető: a bölcsődés gyerekek 1982—83-ban szintén 100 százalékosan kielégíthetők. (Zárójelben ugyan, de ide kíváncsok: ennek lehetőségét az az országos szempontból egyáltalán nem kívánt helyzet könnyíti meg, hogy a népesedés ismét csökkenő irányzatot mutat.)

A kérelmezőknek csupán azt kell belátniuk, hogy a kicsiket nem mindig ott lehet elhelyezni, ahol az a legkényelmesebb a szülőknek. Azonban az előre megállapított gyűlékezési helyeken megálló hat autóbusszal a szállítási viszonyok könnyen megoldható. Kétségtelenül persze, hogy a hozzátartozók így nem tarthatnak napi kapcsolatot a pedagógusokkal, valamelyest azonban mindenkinek meg kell alkudnia a saját és a gyermekek érdekében.

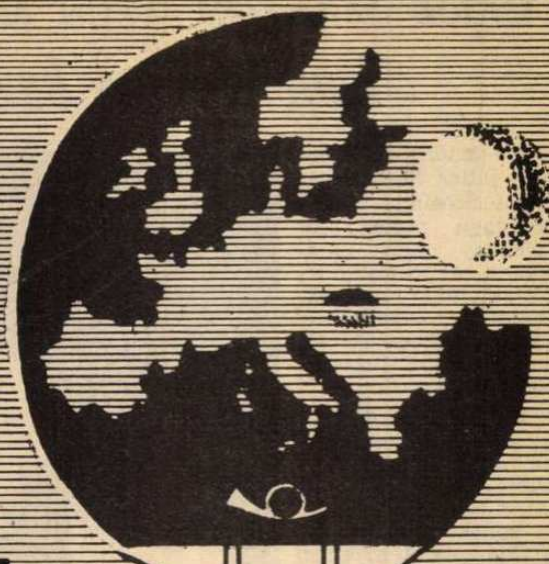
Egyéb kompromisszumra amúgy sem kényszerül senki,

hiszen azonkívül, hogy a postás gyermekintézményekben képzett óvónők és kisbábok foglalkoznak a legifjabb generációval, a szellemi nevelésükön kívül a másfajta ellátottság is jó. Amellett, hogy a posta a gyermekek benti „egyenruhájáról” is gondoskodik, az erre a célra létesített saját külön konyhákban az életkornak megfelelően állítják össze a szakemberek által rendszeresen ellenőrzött, tápláló étrendet.

A Szociális Hivatal — melynek számos feladata közül a felsoroltak a legfontosabbak közé tartoznak — tehát minden lehetőséget megpróbál a gyermekintézményekben elhelyezettek testi-lelki jólétéért. Azonban határt szab az általános fejlesztési elképzeléseknek, hogy az érdei és a fővárosban levő egyetlen ilyen létesítmény kivételével a többi eredetileg nem erre a célra épült. A postaépületekben vagy a lakóházakban fenntartott óvodákat és bölcsődéket így állandóan földözni-földözni muszáj, s ezért kellett például tavaly egész nyáron zárva tartani a Verseny utcai és a Szent István téri intézményt, melyek fűtési rekonstrukciója még mindig folyik. A Gorkij fasorban levő legnagyobb postás óvodában pedig a tatarozási gond is a legnagyobb: kivitelező hiányában ugyanis már a második esztendőre húzódi! az épület földemcsereje, így nagyon félé, hogy mihamar be kell csukni a kapuját.

Az országos gazdasági helyzet még jó ideig nem engedi meg a terjeszkedést, így — pénzügyi fedezet híján — a posta sem képes rá. Az viszont valamennyi dolgozójának megnyugvást adhat, hogy gyermekeik elhelyezéséről a nehézségek ellenére is megfelelően képes gondoskodni a Szociális Hivatal.

L. Simon Zsuzsa

VI. NEMZETKÖZI POSTÁS ASZTALITENISZ BAJNOKSÁG

BUDAPEST, 1982. VIII. 27-30.

SPORTGARNOK

Őszi találkozók

Lehet-e beszélgetni illatos gőzöket eregető bogrács mellett, mondjuk gazdasági életünk időszerű kérdéseiről? Miért ne. Lehet-e politizálni, mondjuk, egy zöld gyepszőnyeg szélén, miközben családtagjaink a zsákbanfutást gyakorolják? Miért ne.

Megszoktuk, hogy az effajta témákat tanácstermek, vagy elcsendesült hívtalosok, műhelyek sarkában, unalmas vagy éppen érdekes előadások formájában árasztják felénk az előadók. Az is íratlan szabályaink közé tartozik, hogy egy-egy szb-titkárral, tszb-taggal, netán kv-taggal, -titkárral többnyire kötött formák között találkozzunk: egy-egy virággal díszített emelvényről intéznek hozzánk megfontolandó szavakat, máskor bizalomtatáson, tömegpolitikai tanfolyamon állnak előttünk a „katedrán”. Természetesen nemcsak ezek a szakszervezeti tisztségviselők és a tagság találkozásának formái, ma, amikor gazdasági és társadalmi vezetők egyaránt levetni kényszerülnek minden merevséget, s rugalmasan igyekeznek igazodni a mindennapok feladataihoz... szóval manapság egyre több a „kijáró” szb-titkár, a munkahelyeket látogató és a dolgozótól közvetlenül tájékozódó szakszervezeti funkcionárius.

A tagsággal való találkozás, a hasznos, élettel teli eszmecsere új lehetőségét ígéri az őszi tervezett szakszervezeti napok. Már megint féltel több rendezvény! — fanyalognak most sokan, egyfelől kevéske szabad idejüket, s irtóztva mindentől, aminek tanfolyam, előadás „íze” van. Nos, ezeknek az új fórumoknak a megtartásáról alighanem mindenki kedvére hozott határozatot márciusban a SZOT elnöksége. A szakszervezeti nap elnevezésű rendezvény — amelynek megszervezése a szakszervezeti bizottságok feladata — éppenséggel a formalitásoktól kívánja megvédeni a tagságot: olyan kötetlen, közvetlen találkozóra hívja őket és a mozgalom vezetőit, amelyen meghitt eszmecsere folytatható a mozgalom, az iparági-ágazati szakszervezet időszerű feladatairól, a tagságot érintő legényesebb kérdésekről. Főrum lesz ez, a tagság főruma, mégis különbözik a szokásos aktívaüléstől, a taggyűléstől.

Hogy mi teszi mássá? Először is a szervezők leleménye. Jó dolog, hogy az szb-k — ismerve a tagság ízlését — maguk választhatnak témát a javasoltak közül. Következésképp maguk választhatnak előadót is, hiszen a változatos témák gazdái hol az szmt-kben, hol a tszb-éknél, hol éppen a közvetlen munkahelyen találhatók meg. És nem kötelező az eszmecsere olyan egész nap egy unalmas teremben üldölgéni. Ugyancsak szervezés és lelemény kérdése, hogy a találkozót hét végén, családi program keretében, kulturális, szórakoztató, sportmóssal egybekötve, vagy más módon tartják-e meg. Egy terület vonzáskörébe tartozó alapszervezetek például — azonos témaválasztás esetén — összevontan is megtarthatják a szakszervezeti napot, miközben a módjuk nyílik egymás megismerésére is.

Mint említettük, a szakszervezeti nap a tagság főruma. Mindazonáltal nem helyettesíti, nem is helyettesítheti a rendszeresített fórumokat, nem arra való, hogy a gyűlések számát gyarapítsa.

S hogy milyenek lesznek ezek a szeptemberi-októberi események? Sikerük vagy sikertelenségük az érdeklődés, az előkészítés, a kezdeményezőkészség függvénye. Ne féljünk az új formától, keressük meg a lebonyolítás legjobb módjait! Ezek a ma még szokatlan, de remélhetően rendszeressé váló fórumok, meglehetően új lehetőségeket nyitnak meg a tagság és a mozgalom vezetői előtt.

Horváth Ildikó

Van, aki a vonat híve, van, aki a gépkocsira esküszik..., de mindenki megtalálja a neki legalkalmasabb fajtát a 3. számú óvoda kertjében

Köszöntjük augusztus 20-át, alkotmányunk ünnepét

Olasz szakszervezeti tisztségviselők ismerkedése hazánkkal

Két hetet tartózkodott hazánkban — július 28-tól — az Olasz Postás Szociális Intézet Nagyszabású Tagú postás csoportja. Néhány napot Balatonalmádiban, a postásüdülőben töltöttek, majd budapesti program következett. Augusztus 6-án szakszervezeti központunkban fogadást adtak számukra.

Régel tíz óra volt, de már magasra szökött a hőmérséklet. A sötétítő függöny széthúzódt, kinyitották az ablakokat, s lekerültek a férfiakról a zakók, nyakkendők. A vidám hangulatot azonban nem befolyásolta a nagy meleg.

Az összejövetelt Krakk József, a kulturális, agitációs és propaganda osztály vezetőhelyettese nyitotta meg. Üdvözölte a postás kollegákat, majd elmondta, hogy két évvel ezelőtt ebben a teremben határozta el a két elnök a csereudulást. 1981-ben még kísérleti jellegű volt, de mivel nagyon jól sikerült, megállapodás történt az idei csereiről.

Mindig dolgozni akarunk

— Ezzel is erősítjük a két ország postás dolgozóinak barátságát. Üdülünk is, szórakozunk is, tájékozódunk is. Tudjuk, hogy a szakszervezeti tisztségviselők még a szabadságuk alatt is dolgozni akarnak — mondta nagy derűvel Krakk József. — Köszönjük az érdeklődést hazánk, munkánk iránt. Beszélgetünk a bennünket érdeklő dolgokról. Megkérjük Megyeri László titkárnkat, tartson egy rövid, átfogó tájékoztatót. Utána várjuk az észrevételeket, véleményeket. Kérjük, úgy, mint otthon, protokolláris kötöttségek nélkül. Bizunk abban, hogy ez az eszmecsere is hozzájárul ahhoz, hogy jövőre ismét találkozhassanak. Érezzék magukat jól szakszervezetünkben.

Megyeri László a szakszervezet vezetősége nevében üdvözölte a csoportot.

— En ugyan nem akarom dolgoztatni önöket — mondta —, az érdeklődéstől függ, hogy meddig maradunk itt, meddig beszélgetünk.

Szakszervezetünk titkára rövid áttekintést adott a magyar postázásról, a Magyar Postáról, a szakszervezet felépítéséről, a jogokról, hatásköréről, a feladatokról. Nemcsak az arcköröl volt leolvasható az öszinte érdeklődés, hanem az önkéntes közbevetett megjegyzések is mutatják, milyen figyelemmel hallgatták Megyeri László szavait.

A vendégek nevében Lino Carmello, az olasz postai és távközlési dolgozók intézetének munkatársa, a csoport vezetője szólt.

— Köszönetünket fejezem ki, hogy lehetővé tették csoportunknak a kétéhetes, gazdaság programú, nagyon kellemes itt-tartózkodást. Átadom intézetünk elnökének üdvözlését, akinek kérését is tolmácsolom: Ubaldi elnök szeretne eljönni Önökhöz, hogy találkozhasson Száki Lászlóval, a Postások Szakszervezetének főtákarával. Köszönjük a széles körű tájékoztatást. Eddigi tapasztalataink nagyon kedvezők. Balatonalmádiban módunkban volt megismerkedni, beszélgetni, együtt szórakozni postás kollegákkal. Jártunk jellegzetes, nevezetesen magyar vidékeken, Tihanyban, Badacsonyban, Hévízen, nagyon szép kirándulás volt. Budapestben megnéztük a Parlamentet, megyünk Egerbe, Szentendrre. Lehetőség nyílt arra, hogy kicsit bepillantunk Magyarországon kulturális életébe. Tartózkodásunk legfontosabb mozzanata azonban mégis az, hogy izelítőt kaptunk a Magyar Posta, a magyar postás dolgozók életéből. Ez a találkozás is kapcsolatot erősít. A magyarországi emlékek hosszú ideig élnek bennünk. Balatonalmádiban nagyon jól éreztük magunkat, s arról beszélgettünk, hogy volna, ha családunk is itt élhetnének. Intézetünk vezetőinek javasolni fogjuk az üdül-

Megyeri László kv-titkár, Vári Tibor tolmács útján tájékoztatót ad vendégeinknek. Mellettük Lino Carmello, az olasz csoport vezetője

lés ilyen irányú kiterjesztését. Végezetül megköszönöm Beszédes Tibornak (a csoport magyar vezetőjének) és Magdalénának — (a Szociális Hivatal előadójának) fáradozását, akik szervezték programjainkat, s velünk töltötték idejüket.

Stefano Spataro szakszervezeti titkár az intézet vezetőinek üdvözlését hozta el a gazdaság programot, a jobb megismerés is szorosabbá teszi kapcsolatainkat. A szer-

zőnközi megköszönés, hogy fogadtatták, a gondoskodást, a gazdaság programot, a jobb megismerés is szorosabbá teszi kapcsolatainkat. A szerzőnközi megköszönés, hogy fogadtatták, a gondoskodást, a gazdaság programot, a jobb megismerés is szorosabbá teszi kapcsolatainkat. A szer-

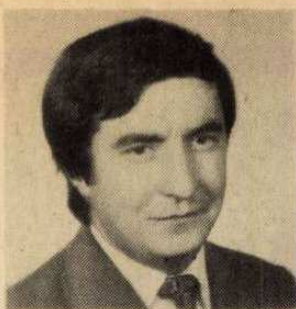
Sok érdekes kérdés

Stefano Spataro elmondta, hogy az olasz postának kétszázézer dolgozója van, 73 százaléka az intézet tagja. Majd a szakszervezet felépítéséről, választási rendszeréről szólt.

— Az eddigi információk lehetővé teszik — folytatta —, hogy jó néhány kérdést feltegyen az ember. — Milyen ösztönzőkkel, eszközökkel lehet elérni a termelékenység növelését? Milyen a munkaidő tagoltsága? Hogyan lehet előrehaladni, milyen az előléptetési rendszer? Hogyan szervezik a szabadságok kiadását? Milyen az üzemi étkeztetés? Mit tesznek a munkakörü ártalmak megelőzésére? Milyen a nők foglalkoztatási aránya, jogai az azonosak-e a férfiakéval? A szülőnek a helyettesítését hogyan oldják meg? Hogyan érvényesül a vétőjog, s mit tesz a szakszervezet, ha a dolgozót serelem éri? Milyen fejlődés várható a távbeszélő-hálózatban?

Az olasz szakszervezeti tisztségviselők valóban dolgozni akartak, tapasztalatokat gyűjtöttek, nem törődve a nagy meglepetéssel. A sok kérdéssel Megyeri Lászlót hozták nehézhelyzetbe, mert olyan témák vetődtek fel, melyekről előadást lehetne tartani. Maga elé tette a kérdést és igyekezett keretbe szorítani a mondanót, mivelhogy a vendégeket egy órákor ebéd várta a Benczúr utcai művelődési házban. Főleg beszédes gyökör példákkel érzékelte, milyen munka folyik az említett kérdésekben.

Bánhidai Éva

Erdős Ferenc

1947–1982

Hosszú életrajza, sajnos, nem futja egy emberöltőt meg sem haladó létéből, amely zökkenőmentesen haladt, s haladhatott volna tovább a saját elhatározásból kijelölt pályán. Tanult, dolgozott, tevékenykedett a kommunista fiatalok szervezetében, bekapcsolódott a munkásmozgalomba, előbb a szakszervezet, majd a párt tagjaként, ellátott különböző társadalmi tisztségeket, ahogy az egy sokgyermekes parasztszülőket fiától elvárható.

Korán eljegyezte magát házasságával, s nem a postaforgalmi szakközépiskolát, s nem a hűtlenné szakmájához. Érettségi után Debrecen 2 postahivatalban töltött be kü-

lönöző munkaköröket. Innen a Debreceni Postaigazgatósághoz vezetett útja, majd a területi szakszervezeti bizottság függetlenített politikai munkatársa lett. Valamennyi teendőjét szakértelmével — mindenkinél megelégedésére — láttal el, megszerezve feladatköréhez a szükséges iskolai végzettséget, tanulmányi képesítést.

Bár tudunk gyengélkedéséről, váratlan távozásának híre mélyen megdöbbentett. Szegényebbek lettünk egy derűs, de fegyelmzett, szerény, ám céltudatos, másokkal szemben is igényes, de mindenben megbízható munkatárssal. Emlékét így őrizzük meg.

SEGÍTSÜNK!

Amikor a Postás Dolgozó augusztusi számában e cikk megjelenik, az ez évi szolidaritási akció eredményeként az alapszervezetektől mind nagyobb számban érkeznek a bélyegértékesítésből befolyt összegek. A jelenből azonban néhány gondolat erejéig térjünk vissza a közelmúltba, a szolidaritási akció indítására!

A Szakszervezetek Országos Tanácsa első alkalommal 1979-ben határozta azt, hogy a magyar szakszervezeti mozgalmak a szervezett dolgozók egyéni hozzájárulásaival folyamatosan — évente rendszeresen — segítsék az arra szorulókat, szervezettakat, egyéneket. A segítség, s így az anyagi segítség is csak akkor éri el valódi célját, ha az hatékony, ha az összefogás eredményeként emberi sorokat változtathat meg, ha előmozdíthatja az elnyomottaknak a létükért folytatott küzdelmet.

A segítség tétele nagy, nagyobb annál, hogy lehetőségeink határain belül anyagi támogatást adunk. Megértő, támogató segítségre van szükség, olyanra, mely ki tudja

fejezni érzelmeinket, segítőkészségünket, szolidaritásunkat.

Az első két év folyamán — 1979-ben és 1980-ban — kibocsátott szolidaritási bélyegek értékesítéséből csaknem 2,5 millió forintot továbbítottunk a SZOT szolidaritási alapjába, s az átvett bélyegmennyiségnek 0,3 százalékánál is kevesebb a maradványunk. A teljesség kedvéért azt is el kell mondanunk, hogy az egyenlőtlen elosztásból vagy egyéb okból néhány szb-nél megmaradt bélyegmennyiséget ismételt elosztottuk. A bélyeg elosztása eddig ugyanis az irányító szakszervezeti szervek feladata volt, így az egy-egy alapszervezet tagsága körében értékesíthető bélyegmennyiség pontos meghatározására nem nyílt lehetőség.

Az elosztás hibáinak megelőzése végett a SZOT Elnökségének április 2-i határozata szerint az ideai szolidaritási akció folyamata az alapszervezeteknél kezdődött. Körlevélben fordultunk a szakszervezeti bizottságokhoz, s ebben jeleztük az akció folytatását, a kibocsátott bélygek címleteit, s kértük, hogy mér-

jék fel tagságuk körében az értékesíthető bélyegmennyiséget. Kértük továbbá az önkéntesség szigorú betartását, mint alapvető követelményt. Az alapszervezeti felmérések, igénylések alapján szakszervezetünk tagsága 990 ezer forint értékű bélyeg vásárlását határozta el. A SZOT-tól átvett bélyegkészleteket — a területi szakszervezeti bizottságok közreműködésével — június folyamán juttattuk el a szakszervezeti bizottságokhoz, azzal, hogy a befolyt szolidaritási összeget szeptember végéig fizessék be szakszervezetünk központi csekszámlájára. A bizalmiak a múlt hónapban vagy most augusztusban adták át a bélyegeket, kérve dolgozóitársaik megértő támogatását.

A munkásszolidaritás, mely régi, jeles hagyományokra épül, ez évben is bizonyítani fogja erejét. Ennek eredményeképpen rendelkezésre fog állni az az összeg, melyből további segítség adható a rászorulóknak, azoknak, akiknek ma még kapniuk kell, hogy élhessenek, s hogy egyszer ők is segíthessenek másokon.

Perjesi József

Munkakörülmények, művelődés, szervezethez

Élénk vita a szegedi tszb-ülésén

A Dél-Alföldön szokásos a napsütés, természetes a nyári kánikula. A szegedi tszb ülésének meleg hangulata így nem elsősorban a július végi fülledt idővel magyarázható. Sokkal inkább az első napirend témája forrósította fel az ülésterem levegőjét.

A postaforgalmi beruházások hiánypótló munkái kerültek terítékre. Visszaköszönök, megokolatlan kérdések. Évek óta inkább évtizedek telnek el, míg egy régi, elhasznált épületet és kinőtt postaépület helyére új épül, míg a szükséges beruházások sorában egy-egy postaszerv olyan előkelő helyre kerül, hogy megkezdődhet az új épület tervezése, építése. A régi munkahelyek dogozói a nehéz körülményeket is türelmeseleg viselik, mert megvan a remény, hogy belátható időn belül új épületbe, jó körülmények közé kerülnek. És ekkor kezdődnek a vizsgálatok, leg- alábbis a Szegedi Postaigazgatóság területén ez a tapasztalat. A kisebb és nagyobb hibák, hiányosságok elrontják a hangulatot, az öröme túl sok úrmot vegyül. A tszb tagjai egymást követve sorolják ezeket; a beázást, a huzatot,

a rossz padlóburkolatot, a kitört üvegeket.

Mindeneket a rendelleneségeket már nem fogadják megadó türelemmel. Hathatós intézkedéseket sürgetnek, a szükséges számonkérést igénylik. Az utólagos észrevételek számának csökkentésére javasolják, hogy a tervezés időszakában jobban alaposan az azoknak a véleményére, akik az épületben dolgozni fognak.

A tszb ülésének napirendjén kulturális téma is szerepelt. Tájékoztató hangzott el a Szegedi Postás Művelődési Ház munkájáról. A megújított és megfiatalított társadalmi vezetőség Vámos László igazgató vezetésével nem könnyű munkát végez, különös tekintettel a tárgyi feltételekre. A városfejlesztési tervek szerint lassan egy évtizede húzódnak az épület lebontása. A legújabb tájékoztatás szerint a VII. ötéves terv elején jut erre a sorsra. Mindez természetesen kedvezőtlenül befolyásolja az intézmény helyzetét, azonban ilyen adottságok között is törekse-nek az épület hasznosítására, figyelembe véve mind a posztás dolgozók, mind a lakosság érdekeit.

A hagyományos formák mellett új utakat, lehetőségeket keresnek. Napjaink feladatai között szerepel a hétvégi szabad idő értékes eltöltésében való közreműködés formáinak kialakítása. Nem új keletű, de ma is időszerű a szocialista brigádok kulturális tevékenységének segítése. Tapasztalataik szerint a szocialistabrigád-mozgalomban a jelenleginél nagyobb rangot kellene adni a kulturális feladatok teljesítésének.

Tudatosan töreksenek a művelődési ház épületén kívüli kulturális tevékenység bővítésére, keresik a külső helyeket és lehetőségeket. Programokat szerveznek a postaszervezetnek, a nyugdíjasoknak, ha kell a város határain túl is. Arra készülnek, hogy ha az épületet végül is lebontják, az intézmény több évtizedes tevékenysége ne maradjon folytatás nélkül.

A tszb ülésén a szakszervezeti mozgalom egyik alapkeresését, a szervezethez való kapcsolódást is áttekintették. A szervezethez való kapcsolódás növekedéséről adhattak számot, hozzátéve, hogy továbbra is körültekintő és folyamatos szervező munkára van szükség.

Zoltán István

CSATLAKOZVA a Közalakalmazottak és Rokonszakmabeli Dolgozók Nemzetközi Szövetségének szolidaritási felhívásához, átérve annak időszerűségét és indokoltságát, szakszervezetünk a következő táviratot küldte az ENSZ Emberi Jogok Bizottságának, a Nemzetközi Vöröskeresztnek, valamint az Amerikai Egyesült Államok magyarországi nagykövetségének:

Nyolcvanezer magyar postás dolgozó nevében tiltakozunk a libanoni és a palesztin népet ért barbár izraeli támadások ellen. Kérjük sürgős intézkedésüket a sokezer ártatlan emberi életet kioltó bűnös izraeli vérengzések azonnali beszüntetéséért, az anyagi javak pusztításának megakadályozásáért, a közlekedési problémák békés megoldásáért.

Fejleszthető-e az üzemi étkeztetés?

Múlt havi számunkban az állandó munkahelyen dolgozóknak az üzemi étkeztetésével foglalkoztunk, azokéval, akik a Szociális Hivatal vagy az egyes igazgatóságok üzemeltetésében levő főző- és tállalókonyhák szolgáltatását veszik igénybe.

Más a helyzetük a változó munkahelyen foglalkoztatottnaknak és a kishivatalok dolgozóinak. Az ő ellátásuk komolyabb gond.

Bonrendszer

A Budapest vidéki Posta-igazgatóságon elmondták, hogy náluk mind a négy megyében bevezették a bönrendszert — gondosan ügyelve arra, hogy a bönt csak ételre, esetleg üdítő italra válthassák be. Erre vonatkozóan körlevél ment ki az áfészekhez, a vendéglátóipari egységekhez. Az igazgatóság dolgozóinak 85 százaléka vesz részt az üzemi étkeztetésben. Utána legkedvezőbb a helyzet a Soproni Postaigazgatóságon, ahol 69 százalékban veszik igénybe ezt a juttatást. Hátul kullog a sorban a Miskolci és a Debreceni Postaigazgatóság, ahol a 30 százalékot sem éri el az igénybe vevők száma. Sok még izzt a tennivaló. A szakszervezet a posta vezetőivel közösen keresi a minél kedvezőbb lehetőségeket.

A fizikai dolgozók tetemes része a debreceni kerületben nem is igényli az üzemi étkeztetést. Napközben inkább hideget esznek, és hazaérve fogyasztják el a meleg vacsorát. Azok pedig — ez az egész országra érvényes —, akik egész héten távol vannak a családjuktól, este a munkásszálláson főznek vacsorát maguknak.

Mindezek ellenére valamennyi igazgatóság területén évről évre növekszik azoknak a száma, akik igénylik az üzemi ebédet, az igazgatóságok, üzemek pedig a lehetőséghez képest növelik a keretösszeget.

Hőtárolós edény

Vannak ügyes kezdeményezések. A Szegei Postaigazgatóság hálózatépítő üzeménél hőtárolós, kettős falú edényekben szállítják ki az ebédet, s azt a dolgozók a lakókocsi-ban viszonylag kulturált körülmények között fogyaszthatják el. Ez a megoldás — gondolom — máshol sem kivitethetetlen, csak szorgalmazni kellene, élni a lehetőségekkel.

Ötletes és — ahol a feltételek adva vannak — kedvezőre méltó a Kábelüzem kezdeményezése. Fölvették a kapcsolatot a budapesti Duna Konzerv Gyárral, amely 10-15-féle készletkonzervvel vállalná egységcsomagok összeállítását. Még júliusban kóstolóval egybekötött konzervkiállítást tartottak, lehetőséget adva a változó munkahelyeken dolgozóknak, hogy megismerjék azokat a konzervfajtákat, amelyekkel el tudnák őket látni. A kóstoló eredményes volt, a dolgozók zömének íztettek a bemutatott ételek. Itt-ott hangzott el csak olyan megjegyzés, hogy konzervizé, de a nagy tömegnek megnyerte a tetszését. Most, a nyári szabadságok idején még nem, de őszre már be is vezetik. A munkásoknak kis propán-bután gáztűzhelyük van, az ebéd megmelegíthető. Még azt kell megvizsgálniuk, hogy az üzemi menü ára és a vállalati hozzájárulás belefér-e a konzerv árába.

A vidéki postahivatalokban a kézbesítők nagy többsége nem igényli az étkeztetést. Ők,

ha letelik a munkaidejük, hazamennek. Azokban a postahivatalokban, amelyekben egy-nél több tiszt munkaeor van, tehát a II. osztályúaktól fölfele, megtehetik, hogy ebéd-időben, amikor amúgy is kisebb az ügyfélforgalom — felváltva mennek el a közeli áfész, szövetkezet vagy állami gazdaság étkezdéjébe. A forgalmi dolgozóknál tehát kisebb gond a dolgozók étkeztetése.

Nehézségek a változó munkahelyen foglalkoztatott munkásoknál — hálózatépítők, körzetmesterek, vonalzavar-elhárítók, magasépítési üzemek dolgozói stb. — vannak. Gyakran távol tartózkodnak minden lakott helytől, de még ha ez a helyzet nem is áll fenn, az ebédidő nem elég arra, hogy megtisztálkodjanak, átöltözzenek és még meg is ebédeljenek. A rendelkezésre álló idő akkor is kevés, ha a koci — a megengedett 5 km távolságon belül — elviszi őket. Azt viszont nem akarják, önzetüket sértené — teljes joggal —, ha piszkos munkaruhájuk miatt megjegyzéseket kellene elturniuk vagy kinéznék őket az étkezőhelyiségből.

Többféle megoldás

A soproni kerületben a változó munkahelyeken dolgozóknak körülbelül 40 százaléka veszi igénybe az étkeztetést.

Területük egy részén kiszállítják munkahelyükre az ebédet. A hálép munkacsapatánál kétféle megoldást alkalmaznak. Vagy elszállítják őket kocsival a tsz-be, állami gazdaságba, vagy vendéglátóipari egységeknél ebédelnek. Ilyenkor felveszik a tiszta munkaköpenyt, hiszen a kollektív szerződés értelmében két munkaruhával rendelkeznek (ezt másutt is megtehetnék). A vendéglátónál ebédelők 10 forintot bónokot kapnak, ebből 4 forintot kell térítenie a dolgozónak. Az építésvezetők átalányösszeggel rendelkeznek arra a célra, hogy az ebédet kifizesse, majd utólag számolnak el. Veszprém megyében az ebédet nemigen veszik igénybe, inkább vacsora gyanánt fogyasztják el a bönért vásárolt élelmet. Két bön felhasználása is lehetséges, olyankor egy másik napon nem mennek étkezni.

A Dél-Pest megyei Távközlési Üzemnél dolgozók 80 százaléka használja ki az üzemi étkeztetés adta lehetőségeket. A központban dolgozók a közeli Országos Bányagépgyárba járnak ebédelni. A 7 körzetmestertől a gondnok látja el a bönökkel, ők naponta máshol dolgoznak és ott esznek, ahol éppen elérő őket a déli harangszó. Négy nagyobb főközpontjuk, Cegléd, Nagykőrös, Százhalombatta és Szigetszentmiklós műszereszei étteremben ebédelnek és a vállalati hozzájárulás feletti összeget a zsebükből fizetik.

Végül soron a szakszervezet elnökségi ülésén hozott határozatok — hogy a több műszakos és folyamatos munkarendben, valamint a változó munkahelyeken foglalkoztatottak igényeinek kielégítése végett a napi egyszeri meleg étel fogyasztását elő kell segíteni — mindenütt igyekeznek eleget tenni. A szakszervezeti bizottságok és a szakvezetők bízott fázadoznak ezen, de a címben feltett kérdésre, hogy fejleszthető-e az üzemi étkeztetés, a válasz egyértelműen: igen; sőt, mi több, kell is tovább fejleszteni.

Török Lászlóné

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozatának szeptember havi programja

Szeptember 15. (szerda), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Dr. Turi-Kovács Attila: Modellirányítás és CB-rádiózás.

Szeptember 16. (csütörtök), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Feckó Iván: A postai távírótech-

nika és a szolgáltatások helyzete; a fejlődés irányai.

Szeptember 22. (szerda), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Horváth Pál: A hazai táv-adatfeldolgozás értékelése postai szempontból. Postalai elképzelések az adatátvitelben.

Felhívjuk figyelmüket

A szabadságra vonatkozó új szabályok végrehajtásának tapasztalatai

Amint az köztudott, 1982-től új szabadságrendelet lépett életbe. Az eltelt idő óta figyelemmel kísértük a rendelet végrehajtását, és összegeztük a tapasztalatokat. A tényleges helyzet megítélésére a rendelet megjelenése óta eltelt idő még nem elegendő, erre csak az év végén kerülhet sor az adatok birtokában. Ennek ellenére vannak olyan tapasztalataink, amelyek a szakmai és a szakszervezeti szervek számára egyaránt hasznosak lehetnek, és a további feladatok végrehajtását is segíthetik.

Az új szabadságrendelettel kapcsolatos legfőbb tudnivalókat annak idején a Postás Dolgozóban több alkalommal ismertettük. Tapasztalataink szerint ezt a dolgozók szívesen fogadták. Időben megtörténtek azok a módosítások is, amelyeket a kollektív szerződésben kellett eszközölni.

Megállapításaink szerint a postaszervek a dolgozók évi szabadságát az új jogszabályoknak megfelelően kellő időben meghatározták. A legtöbb helyen a dolgozók szabadságának nyilvántartására új kartonokat állítottak ki. A munkaviszony után járó szabadságokat is az új módszerrel számították ki. Ezekkel kapcsolatosan panasz csak elvétve fordult elő, például a tanulmányi szabadsággal, a munkaidő-kedvezményről összefüggésben. A felmerült panaszokat a helyszínen vizsgáltuk és rendeztük.

A legtöbb értelmezési és alkalmazási nehézség a mellékgallagatás után járó szabadság megállapításánál merült fel. Ezzel összefüggésben bizonyos mértékig módosítanunk és pontosítanunk kell az Állami Bér- és Munkajogi Hivatal, valamint a SZOT állásfoglalása alapján a lap áprilisi számában megjelent tájékoztatónkat. Az említett szervek állásfoglalása alapján ugyanis a dolgozók minden munkaviszonyban napptári évenként 15 munkanap alap-szabadság és a munkaviszonyban töltött összes idejétől függő pótszabadság illeti meg. Értelmezés és alkalmazás szempontjából tehát arról van szó, hogy ha a dolgozó főállása és mellékgallagatása az egész napptári évben fennáll, a szabadság mértéke mindkét munkaviszonyban azonos. Az érthetőség kedvéért említünk egy egyszerű példát is. Ha a dolgozó a főállásban már 20 éve dolgozik, mellékgallagatása

viszont csak két éves, akkor mindkét munkaviszonya alapján a szabadság megállapításánál a 20 évet kell figyelembe venni. (Nem pedig a kettőt).

Az említett szervek állásfoglalása alapján hasonlóan kell eljárni a felmondási és felmentési idő megállapításánál is. Megjegyezzük és hangsúlyozzuk, hogy a dolgozót megillető egyéb pótszabadságokat és azok mértékét viszont minden munkaviszonyban különállóan kell elbírálni. Reméljük, hogy ezzel kielégítő választ adunk a követendő eljárásra, és az egységes gyakorlatra, s a továbbiakban nem lesz félreértés.

Ellenőrzéseink és tapasztalataink szerint a továbbtanulók még a régi szabályozás szerint kapták meg a tanulmányi szabadságokat és kedvezményeket. Erre jogilag is megvolt a lehetőség. Az 1983-as oktatási évtől kezdve azonban az új szabályozás rendelkezéseit kell alkalmazni.

Egyre többen fordulnak hozzánk olyan kérdéssel, hogy a postai tanfolyamok után járó tanulmányi szabadságokat mikor rendezik. Az új szabályozás nem ad felhatalmazást arra, hogy a vállalatok a saját maguk által szervezett tanfolyamokra tanulmányi szabadságot állapítsanak meg. Ezt az illetékes szervek szóban is megerősítették. A postai tanfolyamokkal járó kedvezmények rendszerezése azonban folyamatban van, szeptemberben várható szakszervezetünkkel egyetértésben a megjelenése.

Az új szabadságrendszerre vonatkozó szabályozást a dolgozók többsége kedvezően fogadta. Viszonylag szűk azoknak a köre, akiknek ezzel kapcsolatban megoszlik a véleményük. Például azoké, akik az ideig rendszeresen kaptak jutalomszabadságot vagy egyéb pótszabadságot.

A dolgozók szabadságára vonatkozó új szabályokat egyértelműen kedvezőnek tartják a fiatalok és a rövidebb munkaviszonnyal rendelkezők. A fiatalok régi problémájuk megoldását látják abban, hogy az indulószabadság 3 hét. A közép-korosztály véleménye már nem ilyen egyértelmű, mivel úgy ítélik meg, hogy számukra az új szabályozás nem hátrányos, de előnyöket sem nyújt. A hosszabb munkaviszonnyal rendelkező dolgozók többsége sem tartja hátrányosnak az új szabadságrendet. Eredmény-

nek tartják és örömmel veszik tudomásul, hogy a szabad szombatok miatt a jövőben sem egy, sem két napot nem vonnak le a szabadságból. Persze jobban örültek volna annak, ha az új szabályozás teljes 5 hétben állapította volna meg a szabadság felső határát.

Az első félévre eső szabadságok kiadása a postaszervek többségénél kedvező. Különböző nehézségekkel és zökkenőkkel nem találkozunk. Edigi ismereteink szerint a nyári hónapokban egyes postaszerveknél lesznek nehézségek. Például ott, ahol a feladatok nőnek, vagy az üdülőkörzetekben stb.

A szakszervezeti szervek a második félévben is kísérik figyelemmel és segítséggel, hogy a dolgozók az őket megillető szabadságot megkapják! Ne kerüljön egyetlen dolgozó se olyan helyzetbe, hogy azért nem tudják a szabadságát kiadni, mert negyedévenként rendszertelen vagy bizonytalan az összevont szabadnapok kiadása. Ahol ilyen tapasztalatnak, azt jelezzék a gazdasági vezetőknek, mert ha negyedévről negyedévre, vagyis az év végére göngyölítik az összevont szabadnapokat, az ki fog hatni az éves szabadságok igénybevitelére is. Ezt pedig az érintett dolgozók joggal sérelmezik.

Egyértelműen kedvezően fogadták és ennek hangot is adták a dolgozók, hogy a sza-

badság kiszámításának módja lényegesen egyszerűbb és kiszámíthatóbbá vált. A munkaviszonyban töltött idő alapján járó pótszabadság kiszámítási módjával kapcsolatosan azért egyes helyeken viták bontakoztak, ezért ezzel is foglalkozunk.

Az új jogszabály a munkaviszony alapján járó pótszabadság tekintetében úgy rendelkezik, hogy az eddigi 2 év helyett minden munkaviszonyban eltöltött 3 év után kell egy munkanap pótszabadságot adni. Ezen a jogcímen a dolgozó évente legfeljebb 9 munkanap pótszabadságra jogosult.

A pótszabadság mértékének megállapításához minden munkaviszonyban töltött időt össze kell számolni, majd ennek alapján meghatározni egy olyan időpontot, amelytől a munkaviszonyt folyamatosnak kell tekinteni. A jogszabály [Mt. V. 46. § (2) bekezdés] szerint „Ha az összesítés során töredékév keletkezik, és az legalább fél évet tesz ki, azt egész évként kell alapul venni.” A viták alapját az képezi, hogy a számítás szempontjából a félév fordulóját — július 1-ét — hogyan vegyék figyelembe. A további viták megelőzésére, valamint az egységes gyakorlati kialakításához a munkaviszony alapján járó pótszabadság kiszámítására az alábbi táblázat szolgál útmutatóul:

A munkaviszony kezdő napja	Pótszabadság
1955. július 1-ig	9 nap
1955. július 2. és 1958. július 1. között	8 nap
1958. július 2. és 1961. július 1. között	7 nap
1961. július 2. és 1964. július 1. között	6 nap
1964. július 2. és 1967. július 1. között	5 nap
1967. július 2. és 1970. július 1. között	4 nap
1970. július 2. és 1973. július 1. között	3 nap
1973. július 2. és 1976. július 1. között	2 nap
1976. július 2. és 1979. július 1. között	1 nap
1979. július 2-től	0 nap

A táblázat a közölt formában ebben az esztendőben használható, a jövőben valamennyi évszámot esztendőnként 1-gyel növelni kell.

Néhány példa a táblázat alkalmazásához:

A munkaviszony kezdő időpontja (a munkaviszonyban töltött és igazolt idők összeszámítása alapján) 1961. július 13. A táblázat megfelelő

sorát alkalmazva (1961. július 2.—1964. július 1.) a dolgozót 6 munkanap pótszabadság illeti meg.

— A munkaviszony kezdési időpontja 1952. március 14. A munkaviszony alapján járó pótszabadság mértéke 9 nap.

— A munkaviszony kezdő időpontja 1961. július 1. A dolgozó részére 7 munkanap pótszabadság jár.

Kovács József—Tóth Pálné

Időszerű kérdések

Szakszervezetünk elnökségének határozatából

Szakszervezetünk elnöksége megtárgyalta és jóváhagyta a szakszervezeti tisztviselők képzésének tervét, az 1982/83-as oktatási évről. A határozat alapján még ebben az évben november 15-től 19-ig megtartják az alapszervezetek közgazdasági felelőseinek tanfolyami oktatását. Az egyhetes tanfolyam Miskolc-Tapolcán lesz megtartva.

Az igazgatóságok területi szakszervezeti bizottságaival már egyeztetettük, és közöltük azt, hogy hány főt küldjenek a közgazdasági felelősök tanfolyamára. A név szerinti javaslatokat szeptember 15-ig kell közölniük a területi szakszervezeti bizottságoknak. A

kiválasztásnál előtérbe kell helyezni azokat a közgazdasági felelősöket, akik az ideig még egyáltalán nem vettek részt ilyen tanfolyamon, továbbá azokat, akik a legutóbbi választás óta még nem részesültek oktatásban.

Tekintettel arra, hogy ez a tanfolyam viszonylag nagy létszámú lesz, mivel összesen 90-en részesülnek képzésben, nem lehet közömbös a területi szakszervezeti szerveknek az ezzel kapcsolatos feladatok időbeni elvégzése. Még elegendő idő áll rendelkezésükre ahhoz, hogy a gazdasági vezetőkkel megbeszéljék az érdekeltek részvételének lehetőségét.

A középfokú postaszervek közötti áthelyezés szabályozása

A postán belüli munkahelyváltogatások rendjét utoljára 1977-ben szabályozta a Posta-vezérigazgatóság. Azóta a gyakorlatban elég sok probléma merült fel. A panaszok többségében azt sérelmezik a dolgozók, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló vezetők egy része akkor is megtagadja a postán belüli áthelyezési kérélmét, amikor arra nincs indok. A postán belüli áthelyezések megtagadása rendszerint nem

változtatja meg a dolgozó távozási szándékát. Ilyenkor az esetek többségében felmondással változtat munkahelyet, majd újabb postai munkahelyén kéri munkakönyvi bejegyzésének módosítását.

A postaszervek közötti munkahely-változtatások újabb szabályozásának tervezetét a Posta-vezérigazgatóság kidolgozta. Az újabb szabályozásra vonatkozó tervezet a középfokú postaszervek és a terüle-

ti szakszervezeti bizottságok már véleményezték. A beérkező észrevételek és javaslatok feldolgozása a Vezérigazgatóság és a szakszervezetünk részéről most van folyamatban.

Az új szabályozás kiadása,

illetőleg megjelenése szakszervezetünkkel egyetértésben meg ebben a negyedévben várható. A megjelenést követően az új szabályozásról részletesebben is tájékoztatjuk olvasóinkat.

Összevont munkahelyi pótlék a külterületi és a támpontos kézbesítők részére

A területi postaigazgatóságok és a területi szakszervezeti bizottságok jelzéseiből kiderül, hogy az igazgatóságok jelentős része a külterületi és a támpontos kézbesítőknél a szombati napon végzett munkáért kifizeti az összevont munkahelyi pótlékot. A vezérigazgatóság munkaügyi és szociálpolitikai szakosztályának egyöntetű álláspontja az, hogy ez a helyes eljárás.

Azoknak az igazgatóságoknak, amelyeknél ez ideig akár a külterületi, akár a támpontos kézbesítőknél a szombati napon végzett munkáért nem fizették az összevont munkahelyi pótlékot, változtatni kell a gyakorlaton, és nemcsak a jövőre vonatkozóan, hanem visszamenőleg is ki kell fizetni az érintett dolgozóknak ezt a pótlékot.

A többletnormaóra-díj elszámolásának rendezése

Az érdekelt dolgozók részéről mind a Posta-vezérigazgatóság, mind a szakszervezetünk felvetések és panaszok érkeztek, hogy a szabad idő terhére végzett munka díjazásánál a középfokú postaszervek az elszámolásnál nem elegendő gyakorlatot folytatnak. A Posta-vezérigazgatóság a beérkezett észrevételeket megvizsgálta, és megállapította, hogy azok jogosok. Ez év július 6-án az érintett középfokú postaszerveket írásban utasította egységes gyakorlatra, illetőleg eljárásra.

Szabad idő terhére végzett munkára a dolgozók önkéntes munkavállalása és külön megállapodás alapján van lehetőség. Az így végzett munkáért az érdekelteket 30 forint/normaóra díjazás illeti meg, s ezt mint önkéntes túlmunka díjazását túlóráként kell figyelembe venni és számolni. Ebből következik, hogy a dolgozó átlagkeresetében az ilyen címen kapott díjazás beszámít, nyugdíjalapot képez, és ezért a progresszív nyugdíjjarulek megállapításánál is figyelembe kell venni.

Közgazdasági osztály

Ha pontatlan a mérték vétel...

Az új egyenruha próbaviselésének tapasztalatai

Lehet-e modern, divatos és praktikus a új postás egyenruha? A kérdésre kapcsán azt feleli az ember, igen. De amikor előkerülnek a részletek, kiderül, hogy kortól és nemtől, sőt településtől függetlenül másfél az elképzelések. A próbaviselés kétségtelenül bebizonyította, mennyire nehéz ezt az elméleti igent köztetszést arató gyakorlatra váltani. Vajon miért? Oknyomozásom választ ad a dilemmára...

Nem közömbös a megjelenés

De hogy az elején kezdjem, három esztendővel ezelőtt döntés született a vezérigazgatóságon, új egyenruhát fognak tervezetni, csínlátatni a postásoknak. A régi ugyanis sem a lakosság, sem a mind jobban fiatalodó hivatalok, igazgatóságok dolgozóinak tetszésével nem találkozott. Kifogásolták szürke színét, korszerűtlen fazonját. Ez az igény találkozott a postai szolgáltatás színvonalának emelésére tett központi törekvésekkel, amelyekkel magától értetődően a pontosság és a gyorsaságon kívül együtt jár a postás modora és megjelenése is.

Az új egyenruhával kapcsolatos döntést tavaly áprilisban már bemutatni kívánták, nyílt vitákat rendezve színéről, formáról és fazonról. A Postások Szakszervezete rendkívül fontosnak tartja, hogy viselőik olyan öltözködést kapjanak, amely elnyeri tetszésüket, ugyanakkor kivitelezésével, felszereltségével kényelmessé teszi munkakörüket elvégzését. Ezért szorgalmazta a bizalmiaknak, főbizalmiaknak és maguknak a ruha viselőinek a bemutatáson való minél szélesebb körű részvételét. Dr. Razgha József, a vezérigazgatóság szociálpolitikai főelőadója szerint, aligha járhattak volna el demokratikusabban.

Az OKISZ Labor tervezői megadott szempontjaink szerint láttak munkához. Ők készítették el a mintadarabokat, amelyeket aztán házi bemutatásokon ismertették meg az érintett dolgozók egy részével. Mások fényképeken láthatták, milyen variációk között lehet válogatni. Az egyenruha-viselésre jogosultak tíz százaléka aztán szóban vagy írásban véleményt mondtak, bírált, kifejtette saját ötletét. Ezeknek a véleményeknek a felhasználásával tovább alakították, formáltak, ha úgy tetszik, a dolgozók igényei szerint tökéletesítették az új egyenruhát. Ezt megint megbeszélések, bemu-

tatók követték. Az utolsó ilyen a szakszervezet elnökségi ülésének egyeztető napirendi pontját képezte. A testület megnyugvással vette tudomásul, hogy a legújabb mintadarabok elkészítésénél figyelembe vették a dolgozók valamennyi ésszerű javaslatát, s azzal hagyta jóvá a kiválasztott modelleket, hogy véglegesítésüknél fontolóra kell venni a próbaviselés tapasztalatait is.

Napjainkra persze már a téli és nyári próbaviselés tapasztalatait is ismerik. Százszáz postást kapott ugyanis méretére készült új egyenruhát, amely a valamikori sötétzürke helyett acélkék színű, sportos viselet. A Posta-vezérigazgatóság ismeretét dr. Geiger Ferenc ellátási főelőadó foglalta össze.

Igen kedvező a visszhang, a dolgozók egyöntetű tetszéssel fogadták a téli és a nyári egyenruhát. Az észrevételek, jelentéktelenek. Mert ugye, volt olyan kézbesítő, aki nadrágszoknyát kért, aztán rájött, hogy a természetesen előnyös egy a termetébe akadt olyan panasz is, amelyről kivizsgálás után kiderült, nem tekinthető annak. Egyik postahivatalunkban ugyanis időközben kiléptek azok a dolgozók, akikre készült a ruha. A vezető természetesen ezt a ruhát adta ki viselésre hasonló alkatú dolgozónak, ám ez a hasonlóság nem jelentett azonosságot.

Széle, hossza összefügg

A legbájosabb észrevétel a Velencei-től egyik kis postahivatalból futott be hozzánk. Az ottani kézbesítő mesélte, hogy hát bizony, annyira szép ez a ruha, hogy a férje már útni is akar miatta, mert hát úton-útfélen tapogatták rajta a kelmét a lakosok. Egyéb-ként nagy sikert aratott a téli kázmzás, begombolható bélsű kabát, ellenben a nadrágszoknya előre láthatóan megbukott.

Egyetlen igazi gondot a méreteltérések okozták, pedig ugyancsak a szakszervezet kezdeményezésére bevezették a kereskedelem méretábrázolását, amely a korábbi 21-gyel szemben, 63-féle méretet tartalmaz. S hogy a ruhák mégsem állnak jól, annak dr. Razgha József szerint az az oka, hogy egyes dolgozók rossz-szul értelmezték a méretvételt, pedig a kényelmesnek képzelt derékbőség a ruha többi méretét is befolyásolja.

És ha már a méreteknél tartunk, hadd idézzem fel a 62-es postahivatal ellátási vezetőjének nem éppen indulat-toktól mentes véleményét ez-

zel kapcsolatban. Ők a próbaviselésre kijelölt 18 postást szabóhoz küldték, de arról a kétszázegyháznyolc, akiknek ugyancsak jár majd az egyenruha, ott a hivatalban a vezető és egy kollégájára vett méretet. Már előre félnek a végeredménytől, mert ha gondok voltak és vannak a szakember által megadott méretekkel, nyilván lesznek a többivel is. Egyébként a 62-esek harmadcsa alkalmazottja úgy véli, a vezérigazgatóságnak meg kellett volna bízni egy nyugdíjas szabót, hogy járja végig a főváros postahivatalait, és végezze el ezt a munkát. Elvégre nem mindegy, egy ilyen „apróság” mennyi kárt és bosszúságot okoz, akkor, amikor lehetne anélkül is.

A méreteltérések valóban már a próbaviselésnél általános gondot okoztak. Jártam például Pesterzsébet 1 postahivatalban, ahol, mint kiderült, Dolezsai József meg fel-se tudta venni egyszerűen sem az egyenruhát, mert sem a nadrág, sem a kabát nem jó rá. Fekete Bertalan hordta ugyan a téli viseletet, de neki is az igazításokkal volt baja. A hivatal helyettes vezetője, Keresztes Klára és a kézbesítő-ellenőr, Pálházi Józsefné, azt is megjegyezte, hogy az anyag hamar kibolyhosodik, könnyen gyűrődik. És ók történetesen ettől a kék színtől nincsenek oda. Kérdeztem, szerintük mi lenne jobb? A válasz az volt, fogalmuk sincs.

Természetesen Kispest 1 postahivatalban is a méret volt a „sláger”. És még valami. Csiba László és Botlik József egyetértett kézbesítő úgy véli, nem eléggé célszerű az új egyenruha. Már pedig ők, mint afféle miniatűr posta, a táskán kívül egy sor szükséges kelléket magukkal hordanak, amit a tervezők nemigen vettek figyelembe. Javasolják, töltsön velük egy napot a tervező, és akkor elmondás nélkül is tudni fogja, hogyan lehetne még célszerűbbé, és persze kényelmesebbé tenni az új egyenruhát.

Drága multság, becsüljük meg!

Körutam során beszélgettem jó néhány „civilvel” is. Egyest-rően azért, mert érdekelt, nekik mi a véleményük a postások új egyenruhájáról. Beval-som, a legutóbbi kérdésvetél hi-degen hagyta a dolog, mond-ván, őt ugyan nem érdekli, mi köze hozzá, meg bánja is ő. De sem ez a közömbösség, sem a postások a körömböfölytában tartó vita, véleménykülönbség, színen, anyagon és célszerűsége replikázó nézetkülönbség ellenére nem tenném fel azt a kérdést, hogy — kell egyáltalán egyenruha? Egy fiatal, ke-rekparos pestlőrinci postás pe-relt így bele a poros utca dél-előtti csendjébe, mondván, ő bizony, nem szereti, ha unifor-misba bújtatják. Gondolom, azt annál inkább, hogy az egyenruha jóvoltából a viselő-k nyugdíjalapja háromszáz fo-rinttal megemelkedik. Meg azt is gondolom, hogy valamiképp méltányolható ennek a megúj-hodásnak az anyagi teherterele is. A posta az elmúlt öt évben csupán egyenruhára 206 millió forintot költött. Az új egyenruha pedig még drágább.

És még valamit. A vezérigazgatóság postászsakszerve-zettel egyetértésben úgy ha-tározott, hogy az új egyenruha bevezetésével egyidejűleg fel kell használni a 17 millió-s készletet jelentő régi egyenruhát. Az is igaz, hogy ez — a már amúgy is meglehetősen kosszúra nyúlt előkészületeken kívül, amelyeket csak a min-den csekélynek látszó, valójá-ban fontos körülményre kité-rő körülméntés ment fel — kissé kitolja az egységesítés időpontját, mégpedig várható-an 1985 végéig. Kétségtelen, hogy az esztétikum így némil-leg és időszakosan csorbát szenved. De ennyi áldozatot nyilván megér az új egyenru-ha. Ámbár nevezhetjük essze-rűségnek is...

Szabó Iréne

Személyszállítás postai társas gépkocsin

A vasúti személyszállítás térhódítása háttérbe szorította a klasszikus postai személyszállítást, de végleg nem szüntette meg. Egyes külföldi országok még ma is használják a postai távolsági gépkocsikat postai anyag szállítására, illetve személyszállításra, természetesen korlátozott mértékben, gazdasági és egyéb tényezők figyelembevételével.

A század első évtizedében hazánkban is felhasználták a korszak modern utazóeszközét, a gépkocsit egyes viszonylatokban a helyközi személyszállítás elősegítésére. A vállalkozás kifizetődönnek bizonyult, mégis meg kellett szüntetni, mert az első világháború kitörése akadályozta a szolgáltatás működését.

A háború után 1926-ban a Magyar Posta újból bevezette egyes helyközi viszonylatokban a személyszállító forgalmat a vasút által nem érintett községek között, ezzel is elősegítve a korszerű, gyors utazást. A társas gépkocsikat „a posta automobil járata” elnevezéssel működ-tették. Az egyes járatok út-vozlátát távolsági zónákra osztották fel, s a viteldíjakat zónánként szabták meg. A III. zónába utazó jegye, mely 11-15 kilométer távolsági uta-

zásra jogosított, 1 pengő 20 fillérbe került.

A postai személyszállító társas gépkocsijáratok működését 1934-ben népgazdasági érdekből megszüntették. (Ma profilrendezésnek nevezik ezt az intézkedést.) A postai társasgépkocsi-üzemeltetés teljes be-

rendezéssel (ideértve a járműveket, kocsizint), az államvasutak Személyszállító Gépkocsi Üzemének ellátásával megbízott MÁV Közlekedési Részvénytársaságnak adták át. A kimondottan postai anyag szállítását ellátó Járműtelep természetesen tovább működött. A MÁV Közlekedési RT-ből alakult meg a MÁVAUT, majd később a kiterjedt országos hálózattal rendelkező Volán.

Postai múltunknak ezt az érdekes színtörténetét a Posta-múzeum szeretné részleteiben feltárni, az utókor számára megörökíteni, míg nem késő. Ezért felkérrel fordul azokhoz a szakértőkhöz, akik a postai személyszállító auto-mobil-járatok működéséről valamilyen tárgyi emlékekkel (fénykép, okmány, újságclipp) rendelkeznek, vagy e szolgál-tatban szerzett emlékü van, élményben volt részükh, hogy azt közöljék a Postamúzeum-mal. A gyűjtött anyag alap-ján feldolgozzák a postai társas gépjárművön történt posta-szállítás történetét és a gyűjtött anyagból a szaksaj-tóban közzétenni tervezik.

A közlemény emlékeink megőrzése gazdagítja utó-daink ismeretét intézményünk sokirányú tevékeny-ségéről.

Dr. Kamodny Miklós

M. kir. posta automobiljárat.

III.

zóna.

11—15 km. távolságra.

1.20 pengő.

A 013176

Iskolába megy a gyerek

A jó tanulmányi eredménynek háttérrel ad az otthon

Még tart az október, de a hónap végén az ötnapos munkahét bevezetése miatt már megkezdődik az iskola. Ez nemcsak a gyerekeknek, hanem a szülőknél is gond. Amelyik családban fontos a gyerek fejlődése, ahol törődnek iskolai munkájával, a szülők is készszerűen a tanévre. Egyrészt az iskolás gyerek felszerelését (füzetek, könyvek, köpeny, egyéb eszközök) szerzik be, másrészt gondolatban is foglalkoznak azzal, hogy segítsék, milyen magatartást alakítsanak ki a gyerek tanulásával kapcsolatban. Néhány gondolatot elevenként fel, amit minden családban, ahol iskolás gyerekek vannak, igen jó megszívlelni.

„Bezzeg”? Talán mégse!

Nagyon fontos, hogy gyermekünk ne csak műszályból tanuljon. Tudja, miért tanul, lássa az értelmét, fontosságát. Akarjon jó eredményt elérni. Az ilyen létkör kialakításában a család otthonnak jelentős szerepe van. A kisgyermek számára a szülői véleménye igen fontos. Legtöbbször fenntartás nélkül elfogadja azt. Ha tehát azt akarjuk, hogy gyermekünk komolyan vegye iskolai munkáját, éreznie kell, hogy azt a szülő is komolyan veszi. Ezt természetesen nem azzal érjük el, ha napjában többször elmondjuk: „fiam, tanulj, mert különben semmi sem lesz belőled”. Az a helyes, ha a gyerek látja, és tudja, hogy a család minden egyes tagjának megvan a maga munkája, foglalkozása. Az ő munkája a tanulás, amit a felnőttek is komolyan vesznek.

A jó munkára serkentő légkör még mást is jelent. Mint minden embernek, a gyerekeknek is vannak erősebb és gyengébb oldalai. Vannak sikereiből és kevésbé sikeres sikereiből is iskolában. Az a jó, ha a gyerek mindkét oldalról ösztönöz számolhat, s a szülő tud örülni a gyerek sikerének. Dicsérje is meg, ha megérdemli. A gyerek számára a szülő elismerése ugyanolyan fontos, mint az iskolai elismerés. A kudarcok esetén viszont megértést kell tanúsítani. A vég nélküli szidás odavezet, hogy máskor, elhallgatja a gyereket a kudarcát. Inkább keressük meg a siker-telenség okát, és adjunk tanácsot a leküzdéséhez. Helyes, ha a szülő elismeri, hogy ő hogyan próbál segíteni a nehézségein, hogyan próbálja aka-

ratát erősíteni. Legyünk őszinték gyerekeink előtt, s ne emlegessük a saját kitűnő gyarmekkori bizonyítványunkat!

Fontos az is, hogy gyermekünk jól ismerve, reális követelményeket tűzzünk elé. Ne kívánjuk, hogy képességeit meghaladó teljesítményt nyújtson. Elsősorban a fejlődést értékeljük, s tudjunk ennek örülni vele együtt. Az ilyen magatartás biztosságot ad a gyermeknek és erősíti a továbbhaladásban.

Munka a javából

A szülői háznak gondoskodnia kell a tanuláshoz a megfelelő feltételről. Igen fontos, hogy a gyerek megszokja munkájának helyes rendjét, megtanuljon helyesen dolgozni. Ennek érdekében ésszerű napirendre kell törekedni. Az eredményes munka alapfeltétele az idővel való helyes gazdálkodás. Ha a gyerek kiskorában megtanulja helyesen beosztani az idejét, szokásává válik, hogy tervszerűen dolgozzon, s eredményesebb lesz a munkája.

A gyermek nyugodt életrit-musa csak akkor alakulhat ki, ha a családnak kiegyensúlyozott, nyugodt az életrendje. Meg kell tartani a lefekvés, a felkelés állandó, azonos időpontját. Még ünnepnapokon is. A nyugodt életritmus alapja az idegrendszeri pihentetés. Nem lehet eléggé hangoztatni, milyen fontos, hogy a gyerek ki-aludva menjen iskolába. Itt elsősorban a tv műsorait kell a szülőknél okos határozottsággal megválogatniuk. Egy-egy késő esti izgalmas krimi után másnap érdemes végignézni a tantermekben a gyerekeken. Alsók, fáradtak, figyelmetlenek, nehezebben gondolkodnak.

Igen sok baj forrása lehet a késői felkelés, a kapkodás, az állva bekapkodott reggeli vagy esetleg reggeli nélkül rohanás az iskolába. Sok fejfájásnak, gyomorpanasznak ez az oka.

Ügyelnünk kell arra is, hogy a gyerek feladatai mellett a játékok se maradjon el. Úgy kell tehát megszervezni gyermekünk idejét, hogy a munka, a pihenés, a játék meghatározott rendben, a szükséges időben kövesse egymást. Ez az állandó rend nagy nevelő hatással van a gyerekekre. Kialakul benne a kötelességtudat. Természetesen ez a nevelő hatás csak akkor érvényesül, ha az ellen-örzés is megfelelő.

Az eredményes tanuláshoz első feltétele a megfelelő, állandó munkahely. A gyerek méreteinek megfelelő asztal és székek, helyes megvilágítás, bal kéz felől. Legyen az iskolai felszerelésnek állandó helye! Tartsa a holmiját a gyerek rendben! A tanulás végetérő órára szerint csomagoljon a táskájában. Apró dolgok ezek, de a jó szokások kialakítása nyugalmat jelent a családnak, a gyerekek egyaránt. De a nyugalmat olyan módon is biztosítani kell, hogy a zavaró körülmények ne vonják el a gyermek figyelmét. A kiskolai feladat megoldása is komoly erőfeszítést, figyelmének teljes összpontosítását igényli. Amint a gyerek nő, egyre inkább kavaró feladatok, melyek elterelő hatástokat mellőzzen, és ezek ellenére is eredményesen tudjon dolgozni.

Tanítsd a környezetet

Gyermekeink nemcsak környvből tanulnak. Az okos, közös, családi programok szombat, vasárnap, kirándulás, a séták, képek nézegetése, a közös játékok, a családi beszélgetések nagyon sokat jelentenek a gyerekeknek. Tágit-ják érdeklődési körüket. Érdekes, új jelenségekre hívják fel figyelmüket, közben szórakozva tanulnak. S mert mindez kellemes körülmények között, apa, anya társaságában történik, maradandó nyomot hagy a gyerek lelkében. Ezek azok az élmények, melyekre még felnőtt korában is szívesen visszaemlékezik.

Kovács Antalné

Házi jogtanácsadó

Az első félévben megjelent számok:

Január: A büntetőeljárás

Február: Iratminták I.

Március: Iratminták II.

Április: Iratmentől a kis-vállalkozás; Utiköltség és köl-tőpénz; Magánfuvarozás — magántaxizás

Május: A szabálysértés; Köz-érdekű bejelentések, panaszok

Június: Környezetünkért; Tudnivalók az útleveleiről

Különkiadás: Az érettségi és az egyetemi felvétel új rendje.

Lantos Rafael (Kispest 1) szerint szép az új egyenruha, de lehetne célszerűbb

Még sokáig éljen!

Özv. Gyagyovszky Emilné, a Szocialista Hazáért Érdemrend tulajdonosa, aki a munkásmozgásban 1903 óta vesz részt, augusztus 4-én töltötte be 95. életévét. Még ma is tevékenyen segíti a budapesti nyugdíjas alapszervezet munkáját.

Bensőséges ünnepségen új otthonában, a Veterán Otthonban köszöntötték a Postások Szakszervezetének képviselőit. Valamennyien szívből köszöntjük, s őszintén kívánunk még számára sok-sok nyugodt, boldog évet, és nagyon jó egészséget.

Az V. országos postás KRESZ-verseny

Naponta 4000 postai gépjármű közlekedik az utakon, s ezek évente mintegy 80 millió kilométert futnak. Az utóbbi években a gépkocsipark is, a kilométer-teljesítmény is nagymértékben növekedett, ezzel együtt, sajnos, a balesetek száma is.

Mivel a gépkocsi veszélyes üzem, vezetőjének fokozott figyelemmel kell a közúti forgalomban részt vennie. A megnövekedett forgalom megköveteli, hogy a gépjárművezetők is állandóan képezzék magukat, fejlessék elméleti és gyakorlati ismereteiket. Ennek egyik lehetősége a már ötödik alkalommal megrendezett országos postás KRESZ-verseny. Bár a gépjárművezetők rendszeres oktatásban részesülnek, amelynek során mind a balesetek okainak vizsgálatával, mind a társadalmi tulajdon védelmével sokat foglalkoznak, egy ilyen versenyen a nagyobb nyilvánosság előtt adnak számot elméleti és gyakorlati felkészültségükről.

A Posta-vezérigazgatóság az V. országos postás KRESZ-verseny megrendezésével is a Posta Központi Járműtelepet bízza meg. A verseny selejtezői már 1981 őszén megkezdődtek. A selejtezők, majd az elődöntők lebonyolítása után

33 csapatban 99 versenyző került a döntőbe hívatásos, nem hívatásos gépjárművezetői és motorkerékpár-vezetői kategóriában. A versenyzők egyidejűleg egyéni helyezéset is küzdöttek.

A döntő két fő részből, gyakorlati, illetve elméleti versenyből állt. A gyakorlati feladatok hibafelismerésből, ügyességi és forgalmi versenyből tevődtek össze.

A hibafelismerésnél a gépkocsikon és motorkerékpárokon mesterségesen előidézett hibákat kellett felismerni egy-egy idő alatt. Ennek a feladatnak a végrehajtása okozta a legkevésbé gondot a versenyzőknek.

Az ügyességi verseny előre felépített rutinpályán folyt. Minden postaszerv előre megkapta a pályarajzokat, így módjukban állt a versenyzőknek, hogy otthon felépített pályán gyakoroljanak. Ennek ellenére olyan nehéz volt a rutinpályák, hogy maximális pontszámot mindössze 7 gépkocsi-vezető ért el, míg kilencen egyetlen pontot sem szereztek. A forgalmi versenyt is előre kiadott útvonalterv alapján kellett végrehajtani. A gépkocsi-vezetők mellett az ATI vizsgabiztosai ültek be és pontozták a feladat végrehajtását. A

motorkerékpár-vezetők esetében meghatározott figyelőpontokon helyezkedtek el a vizsgabiztosok, és így pontozták a versenyt. 29 versenyző teljesítette ezt a feladatot hibátlanul, ebből 15 versenyző gépkocsi-vezető, a többi motorkerékpáros volt. Ebben a versenyszámban 17-en nem tudtak pontot szerezni, s ez nagyon nagy szám, tekintettel arra, hogy a versenyzőknek a mindennapi gyakorlat szerint kellett a forgalomban részt venniük.

Az elméleti versenyben egy 30 kérdésből álló tesztlapot kellett kitölteni, s ezzel 90 pontot lehetett szerezni. Sajnos, a versenyzők hiányos felkészültsége — vagy csak a fokozott verseny-láz — miatt az elért pontszámok alatta maradtak a vártnak.

Az összesített pontszámok alapján a következő 10 versenyző került be a döntők döntőjébe: Róka S. Péter Posta Központi Járműtelep (hívatásos gépkocsi-vezető), Botyánszki János Szegedi Postaigazgatóság (hívatásos gépkocsi-vezető), Koncz József Posta Központi Járműtelep (hívatásos gépkocsi-vezető), Gulyás István Posta Központi Járműtelep (hívatásos gépkocsi-vezető), Beke János Pécsei Postaigazgatóság (hívatásos gépkocsi-vezető), Méhes Tibor, Posta Központi Járműtelep (hívatásos gépkocsi-vezető), Kiss József Debreceni Postaigazgatóság (motorkerékpár-vezető), Szebeni Attila, Budapesti Postaigazgatóság (nem hívatásos gépkocsi-vezető), Keszthelyi László, Pécsei Postaigazgatóság (hívatásos gépkocsi-vezető), Sipos Sándor, Miskolci Postaigazgatóság (nem hívatásos gépkocsi-vezető). Ez a 10 versenyző egyben automatikusan bejutott az Autó-Motor által rendezett „Keressük a legjobb postaszerv vezetőjét” verseny-mozgalmat országos döntőjébe.

Az állva maradt 10 versenyzőnek színpadon műszaki, KRESZ- és munkavédelmi témákból újabb 30 kérdésből kellett vizsgáznia. A válaszok helyességét, illetve helytelenségét egy demonstrációs táblán követhette figyelemmel minden versenyző és a közönség.

A VERSENY EREDMÉNYEI:
Hívatásos gépjárművezetői kategóriában: 1. Pécsei Postaigazgatóság: Keszthelyi László, Beke János, Petruska László, 2. Posta Központi Járműtelep: Oroszi László, Koncz József, Róka S. Péter, 3. Posta Központi Járműtelep: Makranczi Ede, Gulyás István, Krasnyánszki István.

Nem hívatásos gépjárművezetői kategória: 1. Budapesti Postaigazgatóság: Gebe Jenő, Szebeni Attila, Vasvári Gábor, 2. Pécsei Postaigazgatóság: Cirkos Kelemen, Molnár Antal, Tóbiás Sándor, 3. Budapesti vidéki Postaigazgatóság: Halmai Tibor, Kóczián Lajos, Marczai Gyula.

Motorkerékpár-vezetői kategória: 1. Debreceni Postaigazgatóság: Kiss József, Nagy Imre, Kozma Béla, 2. Budapesti vidéki Postaigazgatóság: Baronics Károly, Nádházy Lajos, Sinkó János, 3. Budapesti Postaigazgatóság: Szilágyi Zoltán, Sebestyén Dénes, Prógl László. Az 1. helyezettek elnyerték a kategóriára rendszeresített vándorserleget is.

Egyéni helyezések: 1. Bekes János, Pécsei Postaigazgatóság (díja: színes televízió és az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács vándorserlege), 2. Gulyás István, Posta Központi Járműtelep (díja: fekete-fehér televízió), 3. Keszthelyi László, Pécsei Postaigazgatóság (díja: fekete-fehér hordozható televízió).

A legjobb elméleti eredményt elérő versenyző: Keszthelyi László, Pécsei Postaigazgatóság (az Autó-Motor különdíját — egy 6000 forint értékű utazási utalványt nyert).

A legjobb forgalmi eredményt elérő versenyző: Oravetz Tamás, Budapesti Postaigazgatóság (az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács 3000 forintos különdíját kapta).

Az ügyességi versenyben legjobb eredményt elérő versenyző: Borka László, Posta Központi Járműtelep (az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács 3000 forintos különdíját, valamint az Állami Biztosító vándorserlegét nyerte el).

A Posta Központi Járműtelep versenyzői elnyerték az Autó-Motor által a legjobb postaszerv részére felajánlott vándorserleget.

Izgalom a helytállásért, siker vagy csalódás, de mindenképpen tapasztalat, tanulság minden résztvevőnek bőven jutott. De nemcsak az emlékeztetés a vetélkedést. Jelentőségét hangsúlyozta a posta és más országos intézmények vezetőinek megjelenése a nyitó és záró ünnepélyen, közreműködésük a díjak kiosztásában. S felejtethetetlen az első versenynap délutánján megtett hajókirándulás a valósgyűltől is. Így szinte természetes, hogy a résztvevők a következő országos postás KRESZ-versenyen való viszontlátás reményében búcsúztak el egymástól.

Dr. Simon László

JÓ MUNKÁVAL A BÉKÉÉRT

Mielőtt a brigádról szólnék, néhány gondolat a hivatal munkaverseny-mozgalmáról.

A szocialista munkaversenynek szép hagyományai vannak Debrecen 1. megyei postahivatalnál. A szocialista brigádmozgalmat itt 1965-ben vette kezdetét. Az utóbbi tíz évben egyre többen kapcsolódtak be a brigádok munkájába, s 1979 második felében addig soha nem látott lendületet vett a versenymozgalmak. Kiterjedt a hivatalnak csaknem teljes kollektívájára. Jelenleg 31 szocialista brigádjuk működik 296 fővel.

A brigádszervezőkészből kitűnik, hogy a dolgozók többsége tisztában van a posta előtt álló megnövekedett és jobb munkát igénylő feladatokkal. Emellett különféle társadalmi munkát végeznek a brigádok. Hatékonyan segítik a hivatal vezetőit a fiatalok és a nődolgások munkahelyi beilleszkedésében, szakképzettségük megszerzésében, továbbképzésükben, politikai, társadalmi ismereteik bővítésében, általános műveltségük növelésében.

Az egyre jobb teljesítményt nyújtó brigádok soraiba küldötte fel magát a városi hírlapostályon dolgozó „December 7.” szocialista brigád is. Teljesítményükkel szép példát adtak annak, hogy a postás dolgozók milyen eredményesen tudnak közreműködni, dolgozni annak érdekében, hogy más népek, nemzetek életét, mun-

káját, gondjait és eredményeit az előfizetők minél jobban megismerjék.

Ez a brigád a magyar nyelvű szovjet lapok terjesztésére vonatkozó vállalásával hívta fel magára a figyelmet. 1977-ben a bronz, 1978-ban és 1979-ben az ezüst, 1980-ban pedig az arany fokozatot nyerték el. Most, május 24-én a brigád ünnepélyes keretében között vette át a Békemozgalmakban végzett kiváló munkáért emléklapokat. E magas kitüntetés az Országos Béketanács elnöksége adományozta, s az alkalmából illo szavak kíséretében dr. Albert Béláné, a Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei bizottságának titkára, az Országos Béketanács tagja nyújtotta át a brigád vezetőjének. E megtisztelő elismerést a brigád kollektív szellemében vették, átlagol felül a szakmai és társadalmi munkájáért kapta.

Kik is alkotják a kis közösséget? A brigád 9 főből áll. Vezetőjük Vári Tiborné. Tagjai közül hatan előfizetéseket ügyintézésével, egy-egy fő szervezéssel, üzemi és iskolai árusítással, a lapok elosztásával, illetve átirányításával foglalkozik.

Gratulálunk a brigádnak a magas kitüntetés elnyeréséhez. További munkasikereket kívánunk, s kérjük, hogy ezután is legyenek kezdeményezők és élénjárók. Segítsék a hivatal, a postát, feladatainak megoldásában!

Kozempel Zsuzsa

Nemcsak üdülés — nélkülözhetetlen gyógymód

Hévíz, azaz hévíz, azaz gyógyhatású meleg víz, illetve gyógyfürrás, gyógyulás, regenerálódás, egészségügyi pihenés.

Mindez eszünkbe jut, ha világhírű gyógyvízű fürdőhelyünkről, Hévízről esik szó. A páratlan természeti szépséggel is megáldott város üdülőt, szanatóriumait télen-nyáron sok ezren keresik föl, hogy hosszabb-rövidebb kúra vagy gyógykezelés után szinte újjászülve folytathassák mindennapos teendőiket.

Kilencven postás

— A SZOT Postás Gyógy-üdülőben az idén már 211 beutaltat tudunk fogadni, ebből a postás dolgozók száma 90 — mondja Szantner György üdülővezető —, míg korábban, az új épületszárny átadása előtt 117 vendég, ebből 40 postás gyógyulhatott, üdülhetett nálunk turnusonként. A gyógyulást a szanatórium színvonalú orvosi ellátás teszi lehetővé, a pihenést, üdülést pedig nemcsak a kényelmes berendezett szobák, a változatos programok, a menziségekben, minőségben egyaránt kifogástalan étkezés, hanem mi, az üdülő dolgozói is, hisz ezt valamennyien szívügyünknek tekintjük. Hogy ez mennyire sikerül, azt nemcsak a vendégkönyv bejegyzései és a kitöltött véleménykérdő lapok igazolják, hanem távozó vendégeink kipiheent arca, fiatalos mozgása. Mintha a búcsúesteken nem is ugyanazok az emberek vennék részt, mint az ismerkedési esteken. Egyszóval a változás szemmel látható.

A vízszatóró postás beutaltak között tartozik Várdai Ferenc, a Pécs városi Távközlési Üzem nyugdíjas dolgozója és felesége, aki a Baranya megyei Távközlési Üzemben teljesít szolgálatot.

— Jómagam 1942 óta vagyok postás és több, mint 30 éve járok majdnem minden évben ide, Hévízre. Sokáig kábelszerelő lévén, az izületem bizony, megsínylettek az időjárás viszontagságait. Egyetlen és hatásos gyógyszer minden évben: két hét Hévízen. Ha valami miatt egy-egy év kimaradt, nagyon megéreztem. Tévedés ne essék, az elmúlt 30 év alatt mindössze három alkalommal kaptunk beutalót a SZOT Postás Gyógy-üdülőbe, egyébként pedig év közben erre gyűjtünk, mert egyszerűen létszükséglet ez a két hét, amit itt töltünk.

Elkerülni a tolokocsit

— Csípőficamos lévén, tudomásomra adták az orvosok, ha el akarom kerülni a tolokocsit, annak csak egy módja van, rendszeresen Hévízen kell pi-

hennem, gyógytátni magam — mondja a feleség. — Megfogadtam, 17 éve járok ide, ha nem beutalóval, hát fizetővendég-szobába, ami bizony, még jutányos áron is jóval többbe kerül, mint a beutaló, nem beszélve a még ehhez járuló étkezési és kezelési költségekről. De egészségünk érdekében ezt a nem kis anyagi áldozatot vállalnunk kell. Nem is tudom, mit tesznek azok, akiknek hasonlóképpen nagy szükségük van a hévízi gyógykezelésre, de anyagi körülményük és a beutalók véges száma nem engedi meg, hogy évente itt pihenjenek. Azt hiszem, valamennyiük nevében kijelenthetem, hogy nagy szükség van a SZOT Postás Gyógyüdülőre. Hadd mondjam még el, amióta ide járok, azóta táppénzmentesen vézselem át a téli időszakot, míg korábban 2-3 hétig is nyomtam az ágat. Csodákban nem hiszek, de ez a gyógyvíz csodát tesz.

— Azzal egészíteném ki feleségem mondandóját, hogy jó lenne, ha a szakszervezeti bizottságok a beutalók odaítélésénél Hévíz esetében sokkal jobban figyelnének az üdülőhely gyógyjellegére. Nem jellemző, de előfordult már, hogy olyan fiatalok töltöttek itt két hetet, akik makkegészségesek. Nyilván más az életritmusuk, igényük, így aztán akarataik ellenére is zavarták a gyógyulni vágyó idősebbeket; valószínű, ez fordítva is igaz.

Orvosi javaslatra

Csete Károly, a Pécsi Postaigazgatóság hálózatos csoportjának vezetőjeként, 50 éves

szolgálat után, 1976 óta nyugdíjas, és másodszor pihen ebben az üdülőben.

— Azok közé a szerencsések közé tartozom, akiknek az idő vasfoga ebben a korban még a szokásosnál jobban nem tette tönkre az izületeit. Elsősorban feleségem unszolására fogadtam el a beutalót, mert úgy voltam vele — lévén a szakszervezet munkavédelmi felügyelője —, hogy még a látogatást is el akartam kerülni annak az időnként fölmerülő vádnak, hogy mi, szakszervezeti tisztségviselők egymás között osztjuk el a jó beutalókat. Viszont a feleségemnek az orvos javaslatára nagy szüksége van erre az üdüléssel összekötött szanatóriumi ellátásra, így aztán eljöttünk. Természetesen hazudnék, ha azt állítanám, hogy nekem nem használna a két hét. Egyszerűen könyynének érzem magam az üdülés után, a regeneráló hatás vitathatatlan. Bár az idén adták át az üdülő új épületszárnyát, azt hiszem — sokan valljuk —, hogy ezt a lehetőséget még tovább kellene bővíteni. Különösen, ha a kitűnő orvosi ellátás mellett még egy ilyen kiváló gárda szolgálja ki a vendégeket, mint Szantner György vezető és munkatársai. Nemcsak a családias hangulatról gondoskodnak, hanem maximális kényelmünkről is. Nem véletlen, hogy 7 év óta, amióta ez a csapat dolgozik az üdülőben, ötször nyerték el a Kiváló Üdülő címet. Azt hiszem, hogy az ő jelszavuk: „mindent a vendégért” tetteikben ölt testet.

Nyíri Zsigmond tiszafüredi kézbesítőnek még két és fél éve van nyugdíjig, és idestova

28 éve rója kerékpárjával az utakat. Eleinte, nyolc éven keresztül, mint külterületi kézbesítő járta naponta, naponta átlag 70 kilométert is megtéve. Beszélgetésünkkor, láza lévén, a főorvosszony parancsára ágyban fogadott.

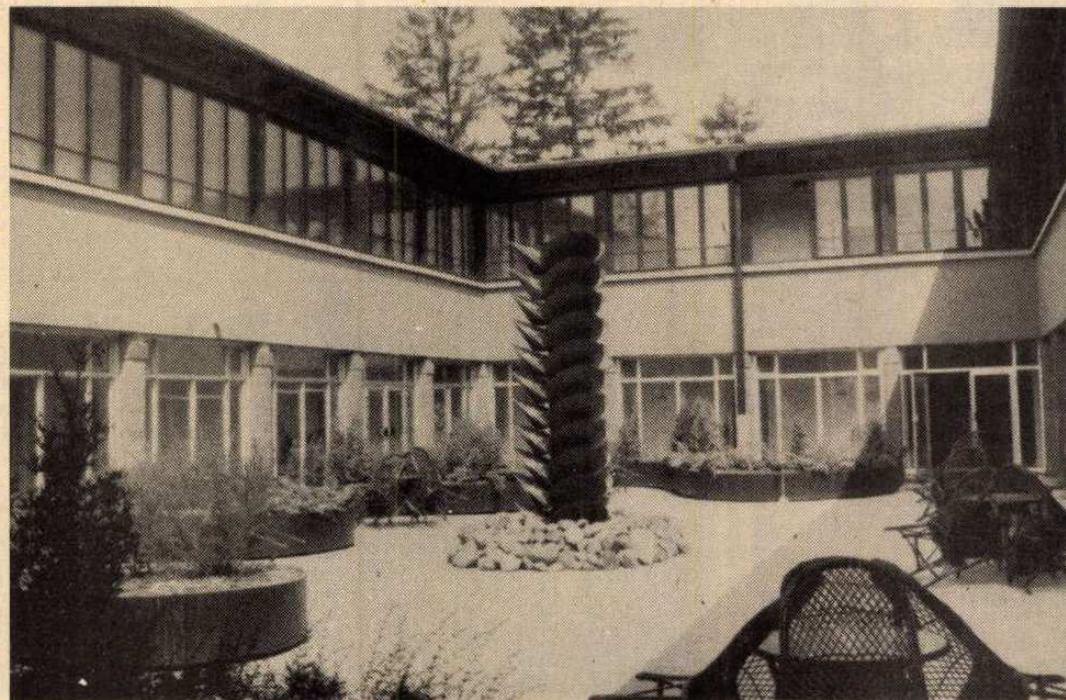
Itt jövőre rendbe

— Éppen arról beszélgetünk a feleségemmel, hogy a kézbesítők vajon miért nem kapnak 25 éves szolgálat után nyugdíj-korkezdvezményt. Amíg az ember fiatal, észre sem veszi, ha elfárad. Most már, bizony, megmondom őszintén, alig várom sokszor, hogy befejezzem a szolgálatot, nagyon elfáradok egy-egy erősebb nap után. Mi harmadszor vagyunk ebben az üdülőben, nem is tudom, mi lenne velem, ha itt nem hoznának rendbe. Sokszor már az a tudat tartja bennem a lelket, az erőt, hogy két hetet tölthetek itt. Minden túlzás nélkül állíthatom, szinte újszülöttként távozom az üdülőből. Ha mód és lehetőség lenne rá, minden évben előjőnnék a párommal, elsősorban a gondos kezelés, de a pihenés miatt is.

Nem álltuk meg, hogy bele ne pillantsunk a vaskos vendégkönyvbe. Végezetül hadd idézzük a csupa elismerő sorok, sőt versek közül az egyik, az üdülő fontosságát legjobban kifejező beírást:

„A lelkiismeretes gyógykezelésért, a mesés ellátásért, a szíves vendégszeretetért ezer hála és köszönet. Az itt eltöltött idő életem legszebb emlékei közé tartozik.”

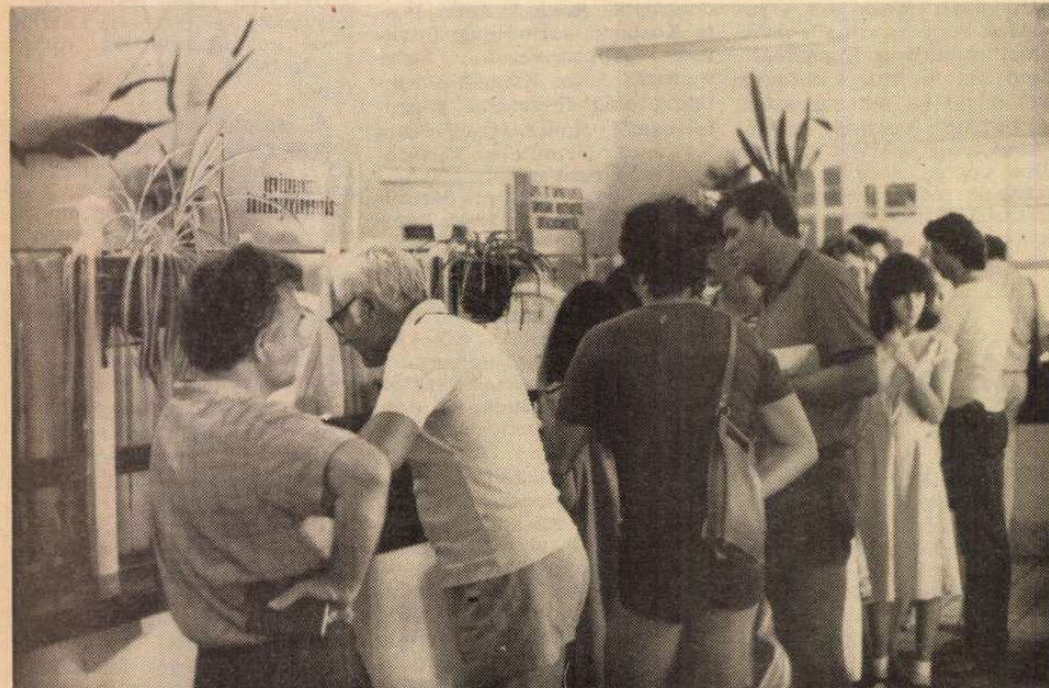
Czegledi Cecília

Még hűvös időben is kellemes pihenésre ad lehetőséget a zárt napozó

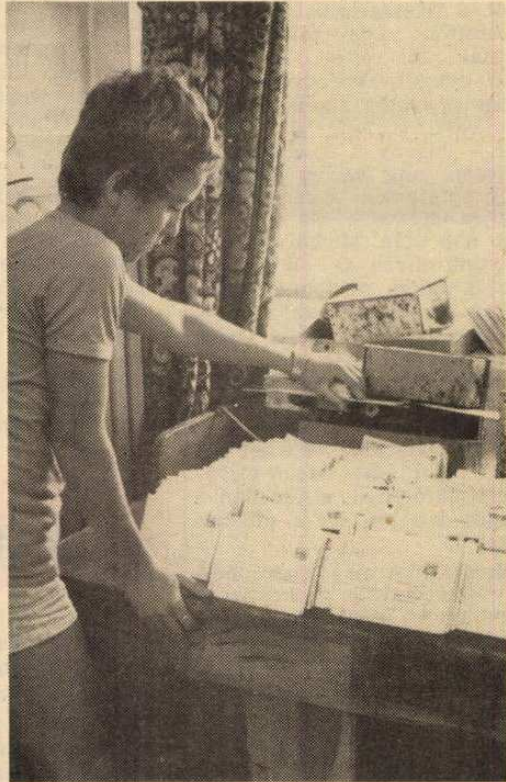
1

2

3

4

5

6

Munka és pihenés a Balaton mentén

7

8

9

Balaton — üdülés, kirándulás, pihenés. A postának, a postásoknak azonban elsősorban munka. No, nem csak az, jut azért nekik is a nyári örömeiből. Fényképezőgéppel a somogyi oldalon látogattunk meg a dolgozó és a pihenő postásokat.

Fonyódon például szombaton jártunk, s meglehetősen erős forgalmat találtunk, de nem volt kisebb a jövés-menés Siófokon és Balatonlellén sem. Pedig a posta megerősített szolgálattal áll a közönség rendelkezésére.

1. Fonyódon egyes ablakoknál ott-tartózkodásunk perceiben 12-13-an várakoztak arra, hogy sorra kerüljenek.

2. A balatonlelleli hivatal kis felvételi termébe még a déli órákban is alig lehet bejutni. (Pedig éppen jó idő volt.)

3. Szecsdőti Ildikó ebben az évben végzett a fonyódi postaforgalmi szakközépiskolában. Július 1-től a lellei hivatal dolgozója.

4. Fonyódon is segítenek a diákok — itt éppen a felvett nagy mennyiségű képeslapot rendezik a bélyegzőgépek alá.

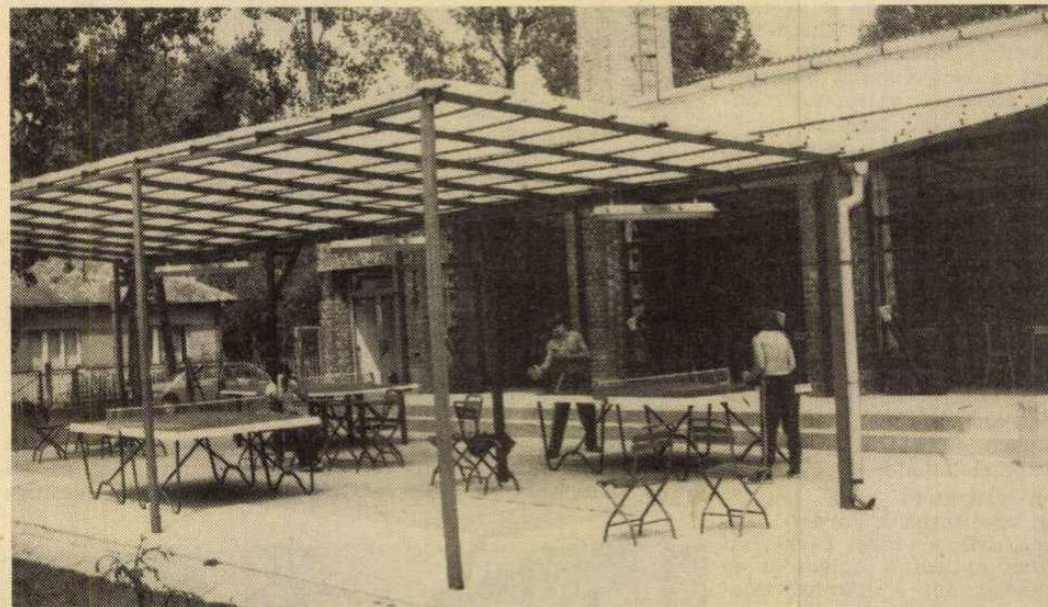
5. Az egyetemisták a hírlap-árúsítást szeretik a legjobban. Az egyik fenyvesi kézbesítő a második fordulóban délutánonként Esti Hírlapot árúsít.

6. Fonyódon már nagyon várják a távbeszélő-központ automatizálását. A forgalomra jellemző, hogy szombaton a hivatalvezető-helyettes is egész délelőtti helyközi és nemzetközi beszélgetéseket vett fel és kapcsolt. Képünkön Kiss Gabriella, a pécsi postaforgalmi szakközépiskola tanulója látható.

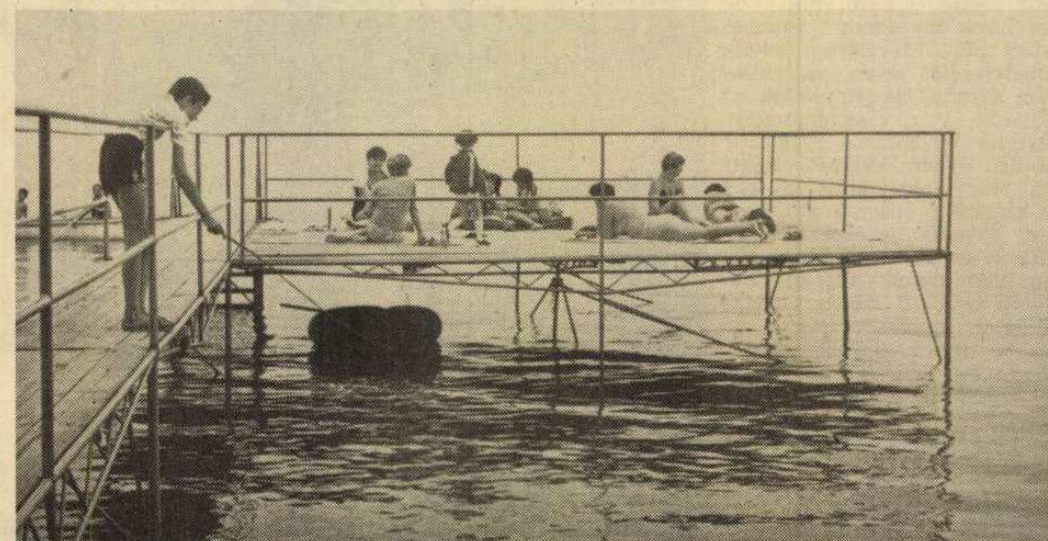
7—9. A kirendelt egy napja. Kovács Agnesh Nagykanizsa 1 postahivatalból rendelték ki. Immáron harmadszor van itt egész nyáron. A munka jóval nehezebb itt a Balatonon, de a jövedelem is nagyobb mint otthon. A hivatalban levő 4 ágyas szobával, a konyhával és a fürdőszobával is meg van elégedve.

10. A szántódi ifjúsági táborban augusztus első hetében 3 csoport fiatal pihent: szak-szervezeti aktívák, szakmunkástanulók és NDK-s postás fiatalok. A képen látható fiatalok a vízzel szemben a kauszklabdának adták az elsőbbséget.

11. A fenyvesi postásüdülőben a stég volt a „napimádók” törzshelye.

10

11

